

РЕШЕНИЕ

№ 6442

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5547** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Надежда К. П. от [населено място], общ.Столична, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.А от ЗДвП - /ПАМ/ № 20-4332-003252/28.05.2020 г., издадена от И. Й. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата се иска отмяна на заповедта, с оглед обстоятелството, че автомобила се ползва за обслужване на болен родител та жалбоподателката, като и поради факта, че тя е предоставила автомобила на вой приятел, който от своя страна го предоставил за ползване на неправооспособен водач. В открито съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, поддържа жалбата и моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка. Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява, не изразява становище по жалбата. Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
На 26.05.2020г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 225863 от мл.автоконтрольор в отдел Пътна полиция в СДВР срещу И. З. К., на 20 години, от [населено място], от съдържанието на който се установява, че на 26.05.2020г. около 01.05 часа И. З. К. е управлявал лек автомобил м.Фолксваген Поло с [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателката П., като при извършената

му проверка на пътен възел АМ С. и Околовръстен път е установено, че управлява автомобила като неправоспособен водач. При съставянето на АУАН И. К. не е направил възражения.

Въз основа на съставения АУАН, от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.А от ЗДвП - /ПAM/ № 20-4332-003252/28.05.2020 г., с която е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а б.А. ЗДвП. Видно от съдържанието на заповедта – ПАМ е приложена срещу жалбоподателката П., която като собственик на лек автомобил марка Фолксваген Поло с [рег.номер на МПС] , чието МПС е управлявано от И. З. К. на 25.05.2020г. в [населено място], около 01,05 часа, в района на пътен възел АМ С. – Околовръстен път, с посока на движение от кв.С. към кв.Л., като водача управлява МПС, без да притежава свидетелство за управление на МПС – неправоспособен водач.

Като доказателства по делото са представени оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.А от ЗДвП № 20-4332-003252/28.05.2020 г., АУАН № 225863/26.05.2020г., справка – картон на водача за жалбоподателката, доказателства за компетентност на административния орган, издал оспорената заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок/липсват данни за датата на връчване на заповедта/, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б. ”а”, т.6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена и приета като доказателства Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018г. на Директора на СДВР, с която на основание чл.43, ал.4 във вр. с чл.172, ал.2 от ЗДвП и Заповед № 8121з-1524/ 09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени длъжностни лица от отдел Пътна полиция в СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл.171, т.2а от ЗДвП/. Следователно обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а” от ЗДвП № 20-4332-003252 от 28.05.20120г. е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма и съдържа всички изискуеми от закона реквизити. Посочени са релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материално правната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а,

б. „а” от ЗДвП на собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо свидетелство за управление – неправоспособен водач. С оглед на гореизложеното съдът приема, че са изпълнени изискванията на чл.172, ал.1 от ЗДвП и на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК, за постановяване на мотивиран административен акт.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установени от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени в акта и доколко същите са определени в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване и следват ли се разпоредените с акта правни последици. По дефиницията на чл.22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като хипотезите, в които могат да се прилагат ПАМ, техният вид и органите, които ги прилагат, се уреждат в съответния закон (чл.23 от ЗАНН). Оспорената заповед е издадена на основание чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, съгласно която норма за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство” на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.171, т.1 или 4 или по реда на чл.69а от НПК, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Наложена на жалбоподателката принудителна административна мярка е в хипотезата на чл.171, т.2а, б. „а”, предл. последно от ЗДвП - на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което е неправоспособен водач.

По делото не се оспорва, че лекия автомобил, собственост на Надежда П., който е обект на приложената със заповедта ПАМ по чл. 171, т.2а, б. „а” от ЗДвП, е управляван на посочената в заповедта дата от неправоспособен водач. Въпреки разпределението на доказателствената тежест и противно на доводите в жалбата, не се установи, че жалбоподателката не е предоставяла автомобила си за ползване и не е разрешила управлението на автомобила от неправоспособния водач И. З. К.. В тази връзка не бяха ангажирани нито писмени, нито гласни доказателства, установяващи предоставянето на автомобила на приятел на жалбоподателката с „редовни документи”, както и доказателства, установяващи предоставянето му от същия, без знанието на жалбоподателката, на лице, което не притежава свидетелство за управление на МПС.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Надежда К. П. от [населено място], общ.Столична, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-003252/28.05.2020 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а от ЗДвП.
Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: